

El PSC pren mesures per intentar remuntar la sagnia territorial

Els socialistes es dotaran d'un supervisor de la implantació del partit per recuperar el terreny perdut a la Catalunya interior, on s'han empetitit els darrers anys, i superar els 15.000 militants

Miquel Iceta, al congrés del PSC del 2016 | Adrià Costa

En cinc anys, el PSC comandat per Miquel Iceta s'ha estabilitzat i manté una línia ascendent (<https://www.naciodigital.cat/noticia/185199/cinc/anys/iceta/anatomia/remuntada/psc>), especialment des de que el PSOE està a la Moncloa. Però els socialistes segueixen tenint pendent afrontar la pèrdua de musculatura territorial fora de l'àrea metropolitana i que es tradueix en una presència minvant a les comarques interiors, on havien governat fins no fa tants anys ciutats com Manresa, Girona, Igualada, Tortosa, Balaguer o Tremp, a més de tenir centenars d'alcaldies i milers de regidories. S'hi han sumat les pèrdues de Lleida i Tarragona al maig. Intentaran revertir-ho després del seu congrés.

A partir del conclave que celebraran la setmana que ve s'han proposat recuperar el terreny perdut i és per aquest motiu que la direcció que se'n derivi, que es preveu de continuïtat, comptarà amb una figura de nova creació encarregada de supervisar la implementació territorial del partit.

"És fonamental revertir l'afebliment que hem patit els darrers vuit anys als territoris de la Catalunya interior millorant-ne la implantació", assegura el document organitzatiu que serà votat al conclave. En el text s'especifica l'aposta per crear un responsable específic que elaborarà i executarà un pla d'implantació colze a colze amb les federacions, un càrrec que dependrà directament de la secretaria d'organització. Aquesta carpeta seguirà previsiblement sota la batuta de Salvador Illa, que comanda amb mà de ferro el partit juntament amb Miquel Iceta.

Presència concentrada al cinturó

El PSC va viure el punt àlgid de la seva crisi l'any 2014, quan després del degoteig de baixes, l'escissió patida i els successius mals resultats electorals encaixats, Pere Navarro va dimitir com a primer secretari. Iceta va heretar un partit més empetit i més uniforme després que marxés el sector sobiranista i des d'aleshores ha pilotat una remuntada que, especialment des de que el PSOE ha tornat a la Moncloa, s'ha traduït en una certa recuperació electoral al Parlament i al Congrés malgrat que lluny dels registres dels anys 90 i principis dels 2000. Tot i això, la reculada al territori segueix sent una realitat.

[noticiadiari]2/185199[/noticiadiari]

Malgrat les contundents majories absolutes a l'Hospitalet de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet o Cornellà de Llobregat i la importància d'estar al govern de Barcelona o de comandar ciutats com Badalona i Sabadell i la Diputació de Barcelona gràcies al pacte amb JxCat, una radiografia de l'evolució de la presència socialista en determinades comarques explica per què el PSC crearà aquesta figura per fomentar la seva implantació.

La comparació amb 2007 és eloqüent

Prenent com a referència l'any 2007, a la comarca d'Osona, per exemple, la presència de regidors socialistes s'ha reduït de 80 a 26 en les municipals del 26 de maig. En el cas del Berguedà s'ha passat de 60 a 10, al Bages de 90 a 47 i a l'Anoia de 88 a 48 representants municipals. Significativa han estat també la representació minvant a la Garrotxa, on l'any 2007 tenien 42 regidors i ara 10, el Ripollès -de 34 a 11-, la Selva -de 53 a 23-, la Conca de Barberà -de 29 a 7- o l'Alt Camp -de 56 a 11-.

Tot plegat, és simptomàtic d'aquesta davallada progressiva a la qual els socialistes catalans pretenen posar-hi remei. Globalment, a les municipals del 2007 el PSC va aconseguir 276 alcaldies i 2.571 regidories i a les darreres eleccions 89 alcaldies (una trentena menys que el 2015) i 1.315 actes de regidor.

Deixar enrere les microagrupacions

"Per tal d'optimitzar els recursos i generar sinergies en el territori, es promouran les agrupacions d'àmbit territorial de més d'un municipi i fins i tot, quan sigui adient, d'àmbit comarcal", sosté el document organitzatiu en un intent d'agrupar la militància per fer-la operativa.

El partit atribueix a les tensions del procés independentista aquest dèficit de representació més enllà de l'àrea metropolitana. El retrocés es va començar a accelerar a partir del 2010, quan van perdre el Govern de la Generalitat. Durant els quatre anys següents, la defensa del referèndum i del dret a decidir "legal i acordat" reivindicat primer des de la direcció però desestimat l'any 2013 amb el pacte de Granada amb el PSOE per la via federal, va ser el detonant de la sortida del sector sobiranista del partit.

Superar els 15.000 militants per tornar a ser el primer partit

En els darrers dos anys, però, dirigents socialistes lamenten també "dinàmiques d'assenyalament" que s'han generat als pobles i que dificulten que hi hagi persones que facin el pas de voler concórrer a les llistes amb les sigles del PSC o fer-se'n militant. Recorden també les pintades i desperfectes a les façanes de les seves seus. Ara que els socialistes estan en converses amb ERC per a la investidura de Pedro Sánchez, el partit espera que s'obri un escenari que permeti desescalar la tensió i que sigui més procliu perquè el partit recuperi terreny perdut. De fet, es

proposa com a objectiu superar els 15.000 militants en els pròxims tres anys.

Amb un cens actual de 14.276 inscrits amb dret a vot, els socialistes catalans segueixen sent el partit amb una bossa de militants més gran. Ara, l'objectiu que tenen entre cella i cella, i que expliciten als seus documents congressuals, és el d'"esdevenir novament el primer partit polític" de Catalunya, títol que, segons les enquestes, haurà de disputar a ERC, que és qui ara lluita per l'hegemonia amb els postconvergens a les comarques interiors i amb ells a les urbanes.

Més enllà de les dificultats, la diagnosi que fa el PSC és que l'aparició de noves organitzacions polítiques -en referència al naixement dels comuns-, no ha suposat "desgast" o "caducitat" de la seva cultura orgànica i que, en canvi, s'ha "posat de relleu la seva fortalesa i resiliència" a les ciutats. De fet, més enllà de Barcelona, el projecte liderat per Ada Colau, que en els seus inicis es va veure com una amenaça per als socialistes, ha evidenciat greus dificultats per desplegar-se territorialment. "Molts ens van donar per morts, i aquí estem", recorda sovint Miquel Iceta.